

KARTA MODUŁU (sylabus)

1. Nazwa modułu: METODY OBLICZENIOWE W CHEMII		2. punkty ECTS
		5
		3. kod ECTS
		S/N1ChO-F-METOBli-IV
4. Kierunek studiów: Chemia ogólna	5. Ścieżka kształcenia: -	
6. Semestr studiów: IV	7. Stopień: studia I stopnia	
8. Forma studiów: studia stacjonarne/ studia niestacjonarne	9. Język wykładowy: polski	
10. Status modułu: fakultatywny	11. Sposób zaliczenia: zaliczenie	
12. Grupa: moduł fakultatywny do wyboru		
13. Forma zajęć	14. Metody dydaktyczne	15. Sposób realizacji zajęć
wykład	wykład z prezentacją multimedialną	zajęcia prowadzone w salach dydaktycznych
ćwiczenia audytoryjne	ćwiczenia audytoryjne: analiza przypadków/ praca w grupach/ dyskusja/ rozwiązywanie zadań	zajęcia prowadzone w salach dydaktycznych/ zajęcia prowadzone w salach informatycznych
16. Cele i zadania modułu: 1. Nabycie przez studentów podstaw teoretycznych i praktycznych z zakresu metod obliczeniowych stosowanych do rozwiązywania prostych i złożonych problemów inżynierskich w obszarze studiowanego kierunku studiów.		
17. Wymagania formalne: 1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. 2. Obecność na zajęciach zorganizowanych w formie ćwiczeń audytoryjnych, możliwość usprawiedliwienia nieobecności na podstawie zwolnienia lekarskiego.		
18. Wymagania wstępne: 1. Usystematyzowana wiedza z następujących modułów tj. Matematyka, Podstawy chemii teoretycznej, Technologia informacyjna.		
19. Treści programowe:		
lp.	W - wykład:	
W1	Chemia obliczeniowa – zadania, cele i podział. Możliwości chemii obliczeniowej.	
W2	Podstawowe metody obliczeniowe w chemii. Typy metod obliczeniowych. Modelowanie molekularne.	
W3	Powierzchnie energii potencjalnej (PES).	
W4	Definicja i rodzaje korelacji elektronowej. Metody post-hartreefockowskie.	
W5	Przybliżenia jednoelektronowe.	
W6	Teoria funkcjonału gęstości. Metody DFT. Potencjały wykorzystywane w chemii obliczeniowej.	
W7	Teoria orbitali molekularnych. Podstawy teoretyczne metody obliczania właściwości molekularnych.	
W8	Podstawy teoretyczne metod obliczeniowych uwzględniania wibracji i rotacji molekuł wieloatomowych.	

W9	Podstawy teoretyczne metod obliczeniowych chemii kwantowej, uwzględniające funkcje termodynamiczne układu, stałe równowagi i szybkość reakcji chemicznych.
lp.	C – ćwiczenia:
C1	Podstawy formalizmu matematycznego. Równania Schrödingera [powtórka].
C2	Zastosowanie w praktyce metody Hartree-Focka. Metody przybliżone. Metoda wariacyjna.
C3	Przybliżenie Borna-Oppenheimera.
C4	Zastosowanie w praktyce metody rachunku zaburzeń Møllera-Plesseta. Podejście perturbacyjne.
C5	Zastosowanie w praktyce metod wieloreferencyjnych.
C6	Zastosowanie w praktyce elementarnych metod mechaniki molekularnej.
C7	Geometria cząsteczki. Zastosowanie w praktyce metod optymalizacji geometrii.
C8	Dynamika molekularna. Zastosowanie w praktyce metod dynamicznych. Równania ruchu Newtona. Symulacje dynamiki molekularnej.
C9	Zastosowanie w praktyce metod hybrydowych i wielkoskalowych.
C10	Przykłady zastosowania specjalistycznych programów użytkowej w chemii obliczeniowej. Podstawowe funkcje działania pakietu Mathematica lub Gaussian.
20. Zakładane efekty uczenia się:	
Wiedza: zbiór opisów, faktów, zasad, teorii i praktyk, przyswojonych w procesie uczenia się, odnoszących się do dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej	
Nr efektu	Efekt uczenia się - WIEDZA
	Student, który zaliczył moduł:
01	zna i charakteryzuje metody obliczeniowe stosowane do rozwiązywania złożonych problemów w obszarze studiowanego kierunku studiów.
02	ma elementarną wiedzę o specjalistycznych programach komputerowych wspomagających procesy obliczeniowe w chemii.
Umiejętności: zdolność wykonywania zadań i rozwiązywania problemów właściwych dla dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej	
Nr efektu	Efekt uczenia się - UMIEJĘTNOŚCI
	Student, który zaliczył moduł:
03	potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do rozwiązywania złożonych problemów inżynierskich, jak i prostych obliczeń chemicznych.
04	potrafi korzystać z wybranych programów komputerowych wspomagających procesy obliczeniowe w chemii.
05	korzysta z dostępnej literatury i innych źródeł wiedzy pozwalających na prawidłowe zrozumienie zagadnień z zakresu metod obliczeniowych stosowanych w chemii.
06	ma umiejętność samokształcenia.
Kompetencje społeczne: zdolność do kształtowania własnego rozwoju oraz autonomicznego i odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu zawodowym i społecznym, z uwzględnieniem etycznego kontekstu własnego postępowania	
Nr efektu	Efekt uczenia się - KOMPETENCJE
	Student, który zaliczył moduł:
07	prawidłowo ocenia poziom posiadanej przez siebie wiedzy oraz rozumie potrzebę jej ustawicznego rewidowania i pogłębiania.
08	potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do ugruntowania swojej pozycji na rynku pracy.
21. Sposoby oceny:	
F – formująca: F3-sprawdzian F5-odpowiedź ustna	P – podsumowująca: P3-średnia ocen zdobytych w czasie semestru P4-zaliczenie na ocenę
22. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:	

Nr efektu	Treści programowe	Sposób oceny
01	W1-W9, C1-C10	F3, F5, P3, P4
02	C10	F5, P3
03	W1-W7, C1-C12	F3, F5, P3, P4
04	C10	F5, P3
05	W1-W9, C1-C10	F3, F5, P3, P4
06	W1-W9, C1-C10	F3, F5, P3, P4
07	W1-W9, C1-C10	F3, F5, P3, P4
08	W1-W9, C1-C10	F3, F5, P3, P4

23. Warunek zaliczenia modułu:
 Uzyskanie pozytywnej oceny końcowej jest uzależnione od pozytywnych ocen z odpowiedzi ustnych oraz śródsesemestralnych sprawdzianów. Ponadto na ostatnich zajęciach w semestrze studenci przystępują do zaliczenia pisemnego, dla którego obowiązuje następująca skala ocen:

<i>Dostateczny</i>	<i>Dostateczny plus</i>	<i>Dobry</i>	<i>Dobry plus</i>	<i>Bardzo dobry</i>
50-59%	60-69%	70-79%	80-89%	90-100%

Ocenę końcową stanowi średnia ocen zdobytych w czasie semestru.

24. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się w godzinach oraz punktach ECTS:

Ogółem stacjonarne	Ogółem niestacjonarne	stacjonarne	niestacjonarne
125 h	125 h	5 ECTS	
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego		2 ECTS	1,44 ECTS
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy		3 ECTS	3,56 ECTS

25. Wykaz literatury podstawowej (wykorzystywana podczas zajęć i studiowana samodzielnie przez studenta)

- Gumiński K/. Elementy chemii teoretycznej, Warszawa 1964.
- Sadlej J., Obliczeniowe metody chemii kwantowej, Warszawa 1988.
- Piela L., Idee chemii kwantowej, Warszawa 2003.
- Kaczmarek-Kędziera A., Ziegler-Borowska M., Kędziera D., Chemia obliczeniowa w laboratorium organicznym, Toruń 2014.
- Harvey J., Chemia obliczeniowa, Warszawa 2019.

26. Wykaz literatury uzupełniającej:

- Jnsen F., Introduction to Computational Chemistry, Wydanie I, 1999.
- Leitner R., Zarys matematyki wyższej, Warszawa 2017.
- Aktualne wydanie książki Mathematica.